

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Mgr. Nadi Pínové a soudců JUDr. Jiřího Körblera a JUDr. Jany Tondrové ve věci

žalobkyně: **STAUFČÍK, s.r.o.**, IČO 26277859
sídlem Boršice 112, 687 09 Boršice
zastoupená advokátem JUDr. Milanem Kyjovským
sídlem Jaselská 202/19, 602 00 Brno

proti
žalované: **Česká republika - Ministerstvo financí ČR**
sídlem Letenská 525/15, 118 00 Praha 1

o 6 745 743 Kč s příslušenstvím,

o odvolání žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 14. října 2024, č. j. 20 C 10/2017 - 453,

takto:

Rozsudek soudu prvního stupně se ve vyhovujícím výroku o věci samé I. a ve výročích o nákladech řízení III. a IV. zrušuje a v tomto rozsahu se věc vrací soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud prvního stupně uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni částku 1 054 215 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z této částky od 1. 12. 2016 do zaplacení, do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok I.) a co do částky 5 691 498 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 6 745 743 Kč za dobu od 2. 6. 2016 do 30. 11. 2016 a z částky 5 691 498 Kč za dobu od 1. 12. 2016 do zaplacení žalobu zamítl (výrok II.). Výrokem III. uložil žalované povinnost zaplatit České republice na nákladech řízení částku 41 514 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku na účet Obvodního soudu pro Prahu 1 a výrokem IV. uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 268 118,80 Kč, do tří dnů od právní moci rozsudku, k rukám právního zástupce žalobkyně.
2. Takto soud prvního stupně rozhodl o žalobě, kterou se žalobkyně po žalované domáhala náhrady škody v podobě ušlého zisku ve výši 6 745 743 Kč s příslušenstvím. Žalobkyně tvrdila, že tato škoda jí byla způsobena nezákonným rozhodnutím Celního úřadu Uherské Hradiště ze dne 19. 1. 2012 č.j. 784/2012-136400-021, kterým bylo rozhodnuto, že žalobkyně se dopustila správního deliktu tím, že skladovala výrobky porušující práva duševního vlastnictví, a to práva k ochranné známce (z důvodu jejich barevného provedení). Žalobkyni byl za to mimo jiné uložen trest propadnutí věci – 315 ks zádoových rosičů, které byly dne 22. 3. 2010 zadrženy. Odvolací správní orgán prvostupňové rozhodnutí potvrdil, ve správním soudnictví však byla obě rozhodnutí zrušena a věc byla správním orgánům vrácena k novému rozhodnutí, řízení o správním deliktu bylo následně zastaveno, o tom byla žalobkyně informována dne 3. 2. 2014. Žalobkyně tvrdí, že v důsledku nezákonného rozhodnutí jí bylo znemožněno s těmito rosiči dále obchodovat, neboť pokud by žalobkyně rosiče dále dovážela, skladovala a prodávala, vystavovala

Shodu s prvopissem potvrzuje Z. T.

se nebezpečí jejich zabavení a opětovnému sankcionování ze strany státních orgánů. Žalobkyni tak ušel zisk za období od 1. 4. 2010 (měsíc následující po zadržení zádových rosičů) do 31. 1. 2014 (kdy byla žalobkyně informována o zastavení správního řízení), tedy 46 měsíců. Za tu dobu by, podle prodejů v r. 2009, prodala 33,66 kusů zboží za jeden měsíc, tedy 1548 kusů za celé období. Od tohoto počtu žalobkyně odečetla 315 ks zádových rosičů, které jí byly zabaveny (a ohledně nichž se náhrady škody domáhá v jiném řízení), tedy by prodala 1 233 ks, kdy za jeden zádový rosič by měla zisk ve výši 5 471 Kč.

3. Žalovaná s žalobou nesouhlasila, existenci nezákonného rozhodnutí sice nesporeovala, namítala však, že zde není dána příčinná souvislost mezi nezákonným rozhodnutím a ušlým ziskem, jednak sporeovala vznik škody. Tvrdila, že předmětné rosiče nebylo možno legálně dovézt a prodat, neboť byly v rozporu se směrnicí Rady 97/68/EC, která byla do českého právního řádu implementována formou nařízení vlády č. 365/2005 Sb., ze kterého vyplývá, že výrobky s objemem motoru větším než 50 cm³ nemohly být po 1.únoru 2009 bez certifikátu EUR 2 uváděny na trh. Dále předmětné rosiče nebyly legálně způsobilé k prodeji i z důvodu jejich chybného označení výrobcem, neboť nebyly opatřeny informačními štítky v souladu s platnou právní úpravou dle přílohy č. 1 nařízení vlády č. 365/2005 Sb., a tyto štítky na ně nebyly umístěny ani při jejich následném prodeji.
4. Soud prvního stupně o žalobě rozhodl na základě skutkových zjištění a právní argumentace, které jsou uvedeny v písemném odůvodnění napadeného rozsudku a které není třeba podrobně opakovat. Ve stručnosti lze uvést, že soud prvního stupně shledal existenci nezákonného rozhodnutí ve smyslu ust. § 7 zák. č. 82/1998 Sb. Dovodil také, že žalobkyni vznikla škoda spočívající v ušlém zisku, neboť byl prokázán předpokládaný objem obchodů v následujících letech po zadržení v rozsahu cca 1 000 Kč rosičů ročně. Ušlý zisk činí částku 1 054 215 Kč, kterou stanovil znalec Ing. Dolák. Zároveň soud prvního stupně shledal i existenci příčinné souvislosti mezi nezákonným rozhodnutím a vznikem škody, neboť žalobkyni bylo znemožněno s předmětným zbožím obchodovat; při každém dovozu a skladování by jí totiž hrozilo opětovné zabavení zboží. Námitce žalované ohledně nezpůsobilosti předmětných rosičů k prodeji s ohledem na nedodržení postupu dle nařízení vlády č. 365/2005 Sb., o emisích znečišťujících látek ve výfukových plynech zážehových motorů některých nesilničních mobilních strojů neshledal důvodnou, neboť se jednalo o hypotetický ušlý zisk za rosiče, které nebyly žalobkyní nikdy nakoupeny. Měl za to, že je pouhou spekulací to, zda by dovezené rosiče, resp. motory v nich instalované byly či nebyly konstruovány, vyráběny a smontovány tak, aby emise znečišťujících látek ve výfukových plynech takového motoru nepřekročily stanovené mezní hodnoty a prošly by či neprošly schvalovací metodou. Soud prvního stupně proto žalobě vyhověl co do částky 1 054 215 Kč se zákonným úrokem z prodlení a ve zbytku žalobu zamítl.
5. O nákladech řízení mezi účastníky rozhodl podle § 142 odst. 3 o. s. ř., s tím, že výše plnění závisela na znaleckém posudku a žalobkyni přiznal plnou náhradu nákladů řízení v souhrnné výši 268 118,80 Kč.
6. O náhradě nákladů, které vznikly státu, rozhodl soud prvního stupně podle § 148 odst. 1 o. s. ř.
7. Proti tomuto rozsudku, a to do výroků I., III. a IV. podala včasné a přípustné odvolání žalovaná. Nesouhlasila s tím, jak se soud prvního stupně vypořádal s její námitkou ohledně nezpůsobilosti předmětných rosičů k prodeji pro nedodržení postupu dle nařízení vlády č. 365/2005 Sb. Odůvodnění soudu prvního stupně v tomto směru považovala za pouhou spekulaci, neboť z provedeného dokazování neplyne, že by výrobce rosičů, pokud by žalobkyně v jejich dovozu pokračovala, nechal změnit jejich motorizaci tak, aby rosiče splňovaly právní předpisy EU. Naopak, tento závěr se jeví jako nepravděpodobný, neboť pokud posouzení způsobilosti prodeje

neprovedla žalobkyně na počátku ani průběhu svého dovážení rosičů do ČR, není zřejmé, zda by tak učinila později a nechala by změnit jejich konstrukci tak, aby byly v souladu s právem EU. Znalec Ing. Dolák přitom vypověděl, že nezpůsobilost rosičů k prodeji může ovlivnit výši ušlého zisku. Prohlášení o shodě, které bylo k předmětným rosičům vydáno, se pak netýkalo spalovacích motorů, ale strojního zařízení. K obdobnému závěru dospěl Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně, v rozsudku ze dne 13. 12. 2022 č. j. 60 Co 220/2022 – 1245, jehož závěry byly aprobehovány Nejvyšším soudem v rozsudku ze dne 25. 9. 2024 č. j. 30 Cdo 1479/2023 – 1288. Soud prvního stupně proto podle žalované pochybil, když se otázkou nezpůsobilosti prodeje rosičů nezabýval. Žalovaná dále soudu prvního stupně vytýkala, že nesprávně určil výši ušlého zisku. Za ušlý zisk totiž považoval obchodní marži žalobkyně, aniž by zohlednil náklady, které se pro účely výpočtu ušlého zisku musí od příjmů odečíst. Tento názor ostatně vyslovil i již zmíněný znalec Ing. Dolák, který při svém výsledku výslovně uvedl, že od příjmů žalobkyně by bylo třeba odečíst náklady související s dovozem a s celními deklaracemi, které však nebyly vyčísleny. Tuto skutečnost však soud prvního stupně zcela ignoroval a postupoval tak v rozporu s judikaturou Nejvyššího i Ústavního soudu (30 Cdo 333/2021, I. ÚS 922/18). Namísto toho soud prvního stupně zcela vyšel ze závěrů znaleckého posudku, vyčísloval pouze příjmy žalobkyně, a to přesto, že soudkyně soudu prvního stupně při jednání dne 17. 4. 2024 sama uvedla, že ze znaleckého posudku nelze vycházet a že bude potřeba zadat revizní znalecký posudek. Žalovaná proto navrhla, aby odvolací soud napadený rozsudek změnil tak, že žalobu zamítne a změnil i výroky o nákladech řízení tak, že žalobkyni uloží nahradit náklady řízení jak žalované, tak i státu.

8. Žalobkyně navrhla potvrzení napadených výroků prvostupňového rozsudku jako věcně správných. Měla za to, že důkazní břemeno ohledně tvrzení, že prodej předmětných výrobků byl právně nemožný, nese žalovaná, neboť ta z těchto skutečností vyvozuje pro sebe příznivé právní důsledky. K tomu žalobkyně odkázala na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 25 Cdo 1167/99 a 26 Odo 841/2006. Ke stejnému závěru dospěl i Okresní soud v Uherském Hradišti v řízení vedeném pod sp. zn. 109 C 42/2014, který se zabývá druhou větví sporu mezi účastnicemi. Tento soud při jednání konaném dne 25. 1. 2025 v tomto směru žalovanou poučil. Obdobná povinnost stíhá žalovanou i v projednávané věci. Nadto měla žalobkyně za to, že se důvodně domnívala, že je prodej předmětných nosičů možný a dovolený, tak jak to plyne z prohlášení o shodě, které pro žalobkyni vyhotovil Ing. P. V., a z jehož svědecké výpovědi učiněné před Okresním soudem v Uherském Hradišti plyne, že motory rosičů splňovaly veškeré požadavky kladené na ně právními předpisy. Nedůvodná je i námitka, že rosiče byly nesprávně označeny, neboť žalobkyně požaduje ušlý zisk za rosiče, které nebyly dosud vyrobeny. Ani znalec Ing. Dolák se k nemožnosti prodeje rosičů nevyjádřil; pouze uvedl, že tato skutečnost by na ušlý zisk měla vliv. Pro rozhodnutí ve věci je však podstatné, že se jednalo o hypotetický ušlý zisk, jehož by bylo dosaženo prodejem předmětných rosičů. S ohledem na nezákonné rozhodnutí a zabránění poslední dodávky rosičů však žádné další rosiče nemohly být žalobkyní zakoupeny. Lze stěží namítat k výrobku, který dosud nebyl vyroben, že by nesplňoval emisní požadavky stanovené právními předpisy, případně že by nebyl řádně označen. Žalobkyně pak prokázala, že měla spolehlivé odběratele, kteří by od ní zboží nadále odebírali, protože však následně nemohla od čínského dodavatele odebrat objednané zboží (protože by je nemohla prodat svým zákazníkům), dodavatel k ní poté pojal nedůvěru a ukončil s ní spolupráci a veškerou komunikaci a nedodával jí ani náhradní díly. V důsledku toho se zhoršil hospodářský výsledek žalobkyně.
9. Odvolací soud z podnětu podaného odvolání přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně v rozsahu, v němž byl odvoláním dotčen, tj. ve vyhovujícím výroku o věci samé a ve výrocích o nákladech řízení, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 212, § 212a odst. 1, 5 o. s. ř.), aniž by ve věci nařídil jednání (§ 214 odst. 2 písm. d) o s. ř.) a dospěl k závěru, že nejsou předpoklady pro potvrzení ani pro změnu napadeného rozhodnutí.

10. V první řadě se však odvolací soud ztotožňuje s názorem soudu prvního stupně ohledně existence nezákonného rozhodnutí ve smyslu ust. § 7 zák. č. 82/1998 Sb., k tomu plně odkazuje na odůvodnění prvostupňového rozhodnutí.
11. Pokud jde o vznik škody, považuje odvolací soud závěry soudu prvního stupně za minimálně předčasné. Soud prvního stupně dovedl, že žalobkyni vznikla škoda spočívající v ušlém zisku, neboť byl prokázán předpokládaný objem obchodů v následujících letech po zadržení v rozsahu cca 1 000 Kč rosičů ročně a to ve výši 1 054 215 Kč, kterou stanovil znalec Ing. Dolák. Námitce žalované ohledně nezpůsobilosti předmětných rosičů k prodeji s ohledem na nedodržení postupu dle nařízení vlády č. 365/2005 Sb., neshledal důvodnou, neboť se jednalo o hypotetický ušlý zisk za rosiče, které nebyly žalobkyní nikdy nakoupeny. Měl za to, že je pouhou spekulací to, zda by dovezené rosiče, resp. motory v nich instalované byly či nebyly konstruovány, vyráběny a smontovány tak, aby emise znečišťujících látek ve výfukových plynech takového motoru nepřekročily stanovené mezní hodnoty a prošly by či neprošly schvalovací metodou.
12. Jakkoliv je spekulativní úvaha, zda by v následujících letech dovezené rosiče splnily požadavky dle nařízení vlády č. 365/2005 Sb., nelze tuto otázku bez dalšího pominout. Pro posouzení nároku na ušlý zisk (byť hypotetický) je totiž podstatné, zda bylo možno v době, za níž se žalobkyně ušlého zisku domáhá, motorové zážové rosiče legálně prodávat. Pokud by bylo prokázáno, že zadržené rosiče nebylo možno v zemích EU prodat (neboť nesplňovaly požadavky dle shora citovaného nařízení), lze důvodně předpokládat, že by je nesplňovaly ani v následujících letech. Jiný závěr by byl v rozporu s pravidelným během věcí i zásadami logického myšlení. Pochybnost, zda zabavaeé rosiče uvedené požadavky splňovaly, plyne ze znaleckého posudku č. 1/2018 prof. Ing. Jana Marečka, DrSc., vypracovaného v řízení vedeném u Okresního soudu v Uherském Hradišti pod sp. zn. 109 C 42/2014. Opak, tedy že by rosiče požadavky dle nařízení vlády č. 365/2005 Sb. splňovaly, neplyne z prohlášení o shodě – ES prohlášení o shodě - ze dne 5. 10. 2007. Uvedené prohlášení se totiž netýká spalovacích motorů, ale pouze strojních částí výrobků, jak potvrdili znalec prof. Ing. Jan Mareček, DrSc., a také Ing. P. V., jenž prohlášení o shodě připravoval, kteří oba byli ve shora uvedeném řízení před Okresním soudem v Uherském Hradišti slyšeni. Tvrdí-li žalobkyně, že předmětné rosiče požadavky dle nařízení vlády č. 365/2005 Sb. splňovaly, případně že se na ni vztahovala výjimka pro malosériové výrobce podle tohoto nařízení, bude na ní, aby k těmto tvrzením označila důkazy. Budou-li shora uvedená tvrzení žalobkyně prokázána, bude možno považovat za správný závěr o vzniku škody na straně žalobkyně, neboť ta v řízení dále prokázala, že pro předmětné rosiče měla i v následujících letech odbyť. Nebude-li tvrzení žalobkyně prokázáno, případně bude-li v řízení prokázán opak, nebude možno hovořit o vzniku škody na straně žalobkyně, neboť nebylo-li by možno předmětné rosiče v rámci EU legálně prodat, nemohla jí vzniknout žádná škoda.
13. Za nesprávný pak považuje odvolací soud i závěr soudu prvního stupně ohledně výše škody. V této otázce musí přisvědčit žalované, že soud prvního stupně v rozporu s judikaturou Nejvyššího soudu (25 Cdo 1233/2006, 30 Cdo 2385/2014, 23 Cdo 2416/2012, 25 Cdo 818/2005, 30 Cdo 2112/2014, 30 Cdo 1577/2020) podle níž „při stanovení výše ušlého zisku se vychází z celkových předpokládaných výnosů z podnikání snížených o předpokládané náklady. Ušlý zisk je tedy hypotetická kategorie a jeho výše je dána rozdílem mezi celkovým příjmem z podnikání a náklady potřebnými k dosažení tohoto příjmu, bez ohledu na to, zda tyto náklady byly poškozeným skutečně vynaloženy či nikoliv“, se vůbec nezabýval otázkou, jaké předpokládané náklady by žalobkyni v souvislosti s dosažením výnosů vznikly, a to přesto, že i v řízení slyšený znalec Ing. Dolák uvedl, že je třeba takové náklady od výnosů odečíst. V tomto směru je rozsudek soudu prvního stupně nepřezkoumatelný, neboť argumentaci žalované v tomto ohledně zcela pominul.

14. Odvolací soud shrnuje, že rozsudek soudu prvního stupně je nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů a v řízení bude potřeba provést dokazování, jehož rozsah přesahuje meze odvolacího přezkumu (§ 213 odst. 4 o. s. ř.), proto musel napadený rozsudek ve vyhovujícím výroku o věci samé a ve výrocích o nákladech řízení zrušit podle ust. § 219a odst. 1 písm. b), odst. 2 o. s. ř. a věc podle § 221 odst. 1 písm. a) o. s. ř. vrátit soudu prvního stupně k dalšímu řízení.
15. V zamítavém výroku o věci samé nebyl prvostupňový rozsudek odvoláním dotčen a nabyl samostatně právní moci (§ 206 odst. 2 o. s. ř.).
16. V dalším soud prvního stupně opětovně poučí žalobkyni podle ust. § 118a odst. 3 o. s. ř., aby označila důkazy k prokázání tvrzení, že předmětné zádové rosiče mohla v období od 1. 4. 2010 do 31. 1. 2014 legálně prodávat, neboť z dosud v řízení provedených důkazů tato skutečnost nevyplývá. Dospěje-li soud prvního stupně k závěru, že základ nároku na náhradu škody spočívající v ušlém zisku je dán, bude se zabývat výší škody ve shora naznačených intencích. Právní názory uvedené v tomto rozhodnutí jsou pro soud prvního stupně závazné (§ 226 odst. 1 o. s. ř.). V novém rozhodnutí soud rozhodne také o všech nákladech řízení, včetně tohoto odvolacího řízení (§ 224 odst. 3 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není dovolání přípustné [§ 238 odst. 1 písm. k) o. s. ř.].

Praha 27. května 2025

Mgr. Nad'a Pínová v. r.
předsedkyně senátu